

БОРЪ.

Въ една красива гориста мѣстность, дѣто имало много дълбоки езера, ронливи пѣсъчливи скали, расълъ върху една скала красивъ боръ.

Този боръ се родилъ отъ малко сѣменце, което вѣтърътъ отдѣлилъ отъ шишката на стария боръ-великанъ. Гонилъ, подмѣталъ вѣтърътъ това сѣменце и го отнесълъ

въ една пукнатина на върха на високата отвѣсна скала.

Потрѣгнало добръ на малкото сѣменце: не го подгонилъ вѣтърътъ по-нататъкъ, не го изсушило жежкото слънце, не го клѣвнала птица. Заросилъ дъждецъ и го намокрилъ, пекнало слънчице и го стоплило, и сѣменцето почнало да се съживява. Спуснало коренче надолу и се закрѣпило. Засмукало коренчето сокъ изъ влажната земя, и сѣменцето пуснало